

29. oktoobril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-516/10)

(2011/C 13/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja E. Montaguti)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Austria Vabariik säilitas VGVG § 5 koosmõjus § 2 lõigetega 3 ja 4 ning § 6 lõike 2 punktiga g, on Austria Vabariik rikkunud ELTL artikleid 49 ja 63;
- tuvastada, et kuna Austria Vabariik säilitas VGVG § 6 lõike 2 punkti d koosmõjus § 2 lõigetega 3 ja 4, rikkus Austria Vabariik ELTL artikleid 49 ja 63;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjonil ei kahtle selles, et liikmesriigid võivad üldises huvides piirata kinnisasjade omandamist. Taotlustes viidatud Vorarlberger Grundverkehrsgesetz'i (Vorarlbergi kinnisasjade võõrandamist ja omandamist käsitlev seadus; edaspidi „VGVG“) piiravad aga ebaproportsionaalselt nii kapitali vaba liikumist kui ka asutamisevabadust.

Elkõige on ebaproportsionaalne nn huvide kaalumise, mille alusel annab VGVG põllumajandusliku sihtotstarbega kinnisasjade omandamisel teiste ees eelise põllumajandustootjatele. Kinnisasja edasist kasutamist põllumajanduses saab tagada näiteks ka seeläbi, kui potentsiaalse omandaja tahte kohaselt antakse kinnisasi taas senisele rentnikule pikaajaliselt rendile.

Samuti ei ole arusaadav, miks rakendub selline huvide kaalumise ka juhul, kui senine omanik otsustab anda kinnisasja mitterahalise sissemaksena ettevõttele või sihtasutusele ja tagatud on edasine põllumajandusliku sihtotstarbega kasutamine.

Komisjoni arvates on ebaproportsionaalne ka see, et nimetatud huvide kaalumist kasutatakse korduvalt ka siis, kui müügilepingut ei täideta müüjast mitteolenevatel põhjustel.

Lõpuks vaidlustab komisjon ka selle, et VGVG ei näe ette regulatsiooni, mis lubaks põllumajandustootjate huvi puudumisel põllumajandusliku sihtotstarbega kinnisasja kasutamiseks, müüa neid kinnisasju ilma nende põllumajandusliku sihtotstarbega kasutamise kohustusega.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 2. novembril 2010 — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc versus Comptroller-General of Patents

(Kohtuasi C-518/10)

(2011/C 13/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc

Vastustaja: Comptroller General of Patents

Eelotsuse küsimus

Kui kriteerium otsustamiseks, kas toodet „kaitseb kehtiv aluspatent“ vastavalt [TKT] määruse⁽¹⁾ artikli 3 punktile a, hõlmab hinnangu andmist või seisneb hinnangu andmises sellele, kas toote tarnimisega rikutaks aluspatenti, siis kas seda analüüsi mõjutab see, kui rikkumine seisneb selles, et kaudselt või kaasaaitavalt rikutakse ühenduse patendikonventsiooni artiklit 26, mis on Ühendkuningriigis rakendatud seaduse Patents Act 1977 paragrahvi 60 lõikega 2, ja teiste ühenduse liikmesriikide vastavaid õigusnorme?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnustuse kohta (ELT L 152, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bari (Itaalia) 27. oktoobril 2010 — Giovanni Colapietro versus Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Kohtuasi C-519/10)

(2011/C 13/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bari

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Giovanni Colapietro

Vastustaja: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Eelotsuse küsimused

Euroopa Kohtule, et viimane täpsustaks:

1. määruse (EMÜ) 822/87⁽¹⁾ ulatust ehk täpsemalt selle ruumilis-ajalist kohaldamisala ja selle „eesmärki” (*ratio*) karistamise seisukohast ning seda kõike seoses veiniaastaga 1993/94, mille kestel leidsid aset kohtuasja faktilised asjaolud;
2. kas on õige, et eespool nimetatud määruse (EMÜ) nr 822/87 artikkel 39 viidi selle veiniaasta osas ellu 15. veebruari 1994. aasta määrusega (EMÜ) nr 343/94⁽²⁾ ja asendati sellega;
3. kas 390 250 000 liiri, so praegu 201 547,30 euro (kahesaja ühe tuhande viiesaja neljakümne seitsme euro ja 30 senti) suuruse trahvi kohaldamine selle eest, et kohustuslikule destilleerimisele jäeti veiniaastal 1993/94 toomata 7 084,87 hektoliitrit lauaveini — kogus, mis saadi toodetud sademega veini koguse põhjal, milleks on 15 155 (tootlikusega 126 hl/ha veinide kohustuslikule destilleerimisele toomise määra 51,5 % põhjal, nagu on nähtud ette määruuses (EMÜ) nr 610/94⁽³⁾), on faktilisi asjaolusid arvestades ebaproportsionaalne ning kas sellega rikutakse karistuste õigluse põhimõtet, mida Euroopa Kohus ise on mitmeid kordi kinnitanud.

⁽¹⁾ EÜT L 84, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 44, lk 9.

⁽³⁾ EÜT L 77, lk 12.

Deltafina SpA 19. novembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 8. septembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-29/05: Deltafina versus komisjon

(Kohtuasi C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Deltafina SpA (esindajad: advokaadid J. F. Bellis ja F. Di Gianni)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— vaadata vaidlustatud otsus ümber osas, milles sellega kinnitatakse Deltafinale määratud trahv, tühistades või, teise võimalusena, vähendades Deltafinale määratud trahvi summat;

— tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega määratakse Deltafinale trahv või, teise võimalusena, vähendada Deltafinale määratud trahvi summat;

— mõista kohtukulud, sh Üldkohtu menetluses tekkinud kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet.

1. Esiteks väidab ta, esimese võimalusena, et Üldkohus eiras võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna ta ei käsitlenud asjakohaselt apellandi väidet, et talle määratud trahvi summa arvutamisel rikuti võrdse kohtlemise põhimõtet.

Selle väite toetuseks tõdeb apellant, et komisjon määras Deltafinale algselt kõige suurema trahvisumma, tuginedes asjaolule, et viimane oli peamine töödeldud tubaka ostja Hispaanias. Teistele rikkumises osalenud ettevõtjatele (sh Deltafina sõsaräriühing Taes) määratud trahvisumma määrati seevastu kindlaks, arvestades üksnes nende turupositsiooni Hispaania toortubaka turul, st turul, kus kõnesolev rikkumine aset leidis. Deltafinale määratud trahv rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, sest ka Cetersa ja ettevõtjad Dimon/Agroexpansión ja Standard/WWTE olid vertikaalselt integreeritud ning omasid arvestatavat turupositsiooni Hispaania töödeldud tubaka turul. Komisjon ei ole seda asjaolu neile trahvide määramisel siiski arvestanud. Seega võttis komisjon Deltafinale trahvi määramisel arvesse asjaolu, mida ta teiste ettevõtjate puhul ei arvestanud.

2. Teiseks väidab apellant, teise võimalusena, et Üldkohus kohaldas väärtalt mõistet „ettevõtja” EÜ artikli 81 mõttes, kuna ta lükkas vastuolulise ja õigusvastase põhjenduse alusel tagasi apellandi väite, mis puudutas keeldumist vähendada Taesi ja Deltafina ühiselt esitatud leebema kohtlemise taotluse alusel (mille nad esitasid emettevõtja Universal egiidi all) Deltafina trahvi samavõrra kui tema sõsaräriühingu oma.

Selle väite toetuseks väidab apellant, et Üldkohus kohaldas väärtalt mõistet „ettevõtja” EÜ artikli 81 mõttes, kaldudes kõrvale Euroopa Liidu kohtute vastava valdkonna kohtupraktikast — eelkõige Euroopa Kohtu otsusel kohtuasjas C-97/08 P: Akzo Nobel jt vs. komisjon rajanevast kohtupraktikast. Komisjoni teatist, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT 1996 C 207, lk 4), oleks tulnud kohaldada ettevõtjale Taes/Deltafina ühiselt, mitte kahele äriühingule eraldi, kuna seda teatist kohaldatakse „ettevõtjatele”, mitte igale juriidilisele isikule eraldi võetult. Viimaks väidab apellant, et komisjoni väited, mille alusel ta keeldus vähendamast Deltafinale määratud trahvi samavõrra Taesi omaga, on põhjendamatud. Apellant kinnitab, et neid argumente arvestades moodustasid Deltafina ja Taes ühe ettevõtja ning seega oleks Deltafina trahvi tulnud vähendada samavõrra, kui Taesile määratud trahvi.